

===

[Em]Trong chúng ta, ai rồi cũng phải trưởng [Bm7]thành
Biết thêm rất nhiều người, [Cmaj7]chỉ để hiểu được rằng
Người mình [D]yêu nhất trên đời[D7], lại không thể bên mình mãi mãi [Cmaj7]
Đôi khi anh cũng thấy lạ. [Bm7] Uh thì là em xa anh rồi đấy [Am7]hả? [D][D7]

1. Sao đêm khuya [Em]khoắt anh còn chưa ngủ, chắc là vì tương tư
[D]Ừ thì lời chia tay, anh đồng ý khi còn lưỡng lự
[Cmaj7]Ừ anh không làm chủ được những lời mà mình nói ra
Ừ thì [D]cuộc yêu thôi mà nếu không [Dm] thích thì mình đổi trả

Em [Cmaj7]lùi lại sau góc phòng, khóc hết những ngày cô đơn
Còn [Bm]anh nhẹ nhàng lướt qua, rồi chẳng tìm nổi một chỗ trốn
Với [Am7]em anh thường rãnh rỗi, còn em luôn biết cách bận rộn
Em [D]à, rồi anh [D7]có nỗi buồn to hơn

Anh tựa màn [Cmaj7]đên nếp rụt rè dưới anh trắng già yếu ớt
Như hạt [D]sương trên thân cỏ mềm bị cơn gió lạ giễu cợt
Như những gì [Bm]em thiếu sót trên những hành trình phải qua
Như những [Em7]điều đã chìm lãng quên mà còn chưa [Em] kịp giải mã

Như bài thơ [Am7]viết cầu thả, vẫn còn chưa kịp nhấn nhá
Như tấm [Bm7]màn, dệt bằng nhớ nhung không may giăng khắp trần nhà
Như những lời [C]ca em hát, trên tiếng nhạc [Cmaj7] buồn ngân nga
Như bữa [D]tiệc vốn đã tàn anh vẫn còn [D7] hoài nấn ná

ĐK:

Em có còn [Em]thường trần trở Về những cuộc tình chóng qua
Có còn [D]khóc, có còn đau về những cơn mơ vỡ oà

Có còn [C]mãi bấm điện thoại, đêm hôm chẳng kịp ngủ nghỉ
Anh thì [Bm]vẫn cứ hoài loay hoay với giấc buồn không chủ vị [Am7]
Anh tự huyễn [Bm7]hoặc chính bản thân mình rằng những điều này chưa từng xảy ra
Anh tự huyễn [Cmaj7]hoặc chính bản thân mình rằng những điều này chưa từng xảy ra
Trái tim [D]mình đâu phải giấy trắng để khi không [D7] thích nữa thì tẩy xoá[Em][Bm7]
Trái tim [C] mình đâu phải giấy trắng để khi không thích nữa thì tẩy xoá [Em][Bm7]
...Trái tim [Cmaj7]mình đâu phải giấy trắng
Trái tim [Em]anh đâu phải giấy trắng để khi không [Bm7] thích nữa thì tẩy xoá [C]
Trái tim [Am7]mình đâu phải giấy trắng để khi không thích nữa [D] thì [D7]

2. Em vẽ bầu [Em]trời có hai đám mây, cầu vồng đặt ngang là duyên phận đấy
Rời thật [D]nhanh khỏi quỹ đạo này, và trước hay sau thì anh vẫn vậy
Anh vẫn cười [Cmaj7] lớn dù đời thoi đưa, vẫn hay hỏi giọt buồn thôi chưa
Vẫn tự [D]nhủ rằng không sao đâu vì nó tràn [Dm] đầy trong anh mỗi bữa
Không có [Cmaj7] gì tồn tại mãi mãi, khi trót lỡ mang lấy hình thù
Sao em không [Bm]thử dù chỉ một lần đem chuyện tụi mình ra cân nhắc thử
Mình lạc [Am7]nhau như sự chết đi của vì sao lạ trong dải tinh vân
Em mang [D]theo luồng sáng cuối cùng mặc anh vui [D7] trong hố đen tĩnh lặng

Em [Cmaj7]muốn anh là người khác? Anh chả có gì ngoài nhạc
Anh [D]thích mọi điều chĩn chu, không đồng nghĩa là anh bài bản
Anh [Bm7]mơ những điều không thật, vì nó vá tâm hồn rêu phong
Anh [Em7]yêu lấy sự tự do, không có nghĩa mình còn lêu lổng

[Am7]"Có một ngày cùng nhau dạo khắp tinh cầu
[Bm7]Có thật nhiều hy vọng để khiến mình đau
[C]Có thật nhiều lo toan cho cuộc sống mới
[D]Mình nợ nhau nhiều kế [D7] hoạch nhưng ở hành trình sau"

Em có còn [Em]thường trần trở Về những cuộc tình chóng qua
Có còn [D]khóc, có còn đau về những cơn mơ vỡ oà
Có còn [Cmaj7]mãi bấm điện thoại, đêm hôm chẳng kịp ngủ nghỉ
Anh thì [Bm]vẫn cứ hoài loay hoay với giấc buồn không chủ vị [Am7]
Anh tự huyễn [Bm7]hoặc chính bản thân mình rằng những điều này chưa từng xảy ra
Anh tự huyễn [Cmaj7]hoặc chính bản thân mình rằng những điều này chưa từng xảy ra
Trái tim [D]mình đâu phải giấy trắng để khi không [D7] thích nữa thì tẩy xoá [Em7]
Và trái tim [Bm7] này đâu phải giấy trắng [Cmaj7]để khi không thích nữa thì tẩy [D] xoá
[Em][Bm7][Cmaj7]
[D7]Anh yêu em nhất trên đời....

Từng hạt [Em]mưa nhẹ rơi ướt [D]nắng vàng
Tình đôi [C]ta nhanh đi chóng [Bm]đến vậy
Sợ tơ [C]duyên ai se đến [Bm]đứt đoạn
Lạc nhau[Am]khi trong tay?.... [D] [D7]